

РЕШЕНИЕ

№ 4584

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

при участието на секретаря **М. Т. С.**
като разглежда докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20221110152031 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149-150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Е. П. Д., В. П. Н. и П. К. М.. Конкретните претендирани суми срещу всеки един ответник са конкретизирани с уточнителна молба с вх. на СРС № 224515 от 21.10.2022 г., както следва:

1. от Е. П. Д., се претендират 1/3 от общия размер на съдебно предявените вземания, а именно: сума в общ размер на 1086,27 лв., от които 935,93 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м. 05.2019 г. - м. 04.2021 г., 138,06 лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 08.09.2022 г., както и сума за дялово разпределение в общ размер на 10,17 лв. - главница за периода от м. 08.2019 г. до м. 04.2021 г. и 2,11 лв. - лихва за забава от 01.10.2019 г. до 08.09.2022 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

2. от В. П. Н., се претендират 1/3 от общия размер на съдебно предявените вземания, а именно: сума в общ размер на 1086,27 лв., от които 935,93 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м. 05.2019 г. - м. 04.2021 г., 138,06 лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 08.09.2022 г., както и сума за дялово разпределение в общ размер на 10,17 лв. - главница за периода от м. 08.2019 г. до м. 04.2021 г. и 2,11 лв. - лихва за забава от 01.10.2019 г. до 08.09.2022 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

3. от П. К. М., се претендират 1/3 от общия размер на съдебно предявените вземания, а именно: сума в общ размер на 1086,27 лв., от които 935,93 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м. 05.2019 г. - м. 04.2021 г., 138,06 лв. - мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 08.09.2022 г., както и сума за дялово разпределение в общ размер на 10,17 лв. - главница за периода от м. 08.2019 г. до м. 04.2021 г. и 2,11 лв. - лихва за забава от 01.10.2019 г. до 08.09.2022 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Ответниците В. П. Н. и П. К. М. не са подали в срок отговор на исковата молба.

Ответникът Е. П. Д. чрез назначения ѝ в хипотезата на чл. 47. ал. 6 ГПК особен представител оспорват исковете като неоснователни със срочно подаден писмен отговор. Оспорва наличието на облигационно правоотношение между страните с аргумент за липсата на подписан писмен отговор. Твърди, че ответникът не доказва наследството да е прието. Твърди, че общите условия не са приети от потребителя. Прави възражение за изтекла погасителна давност. С изтичането на погасителна давност за част от главното вземане се погасявала и част от търсената акцесорна лихва за забава. По отношение на мораторната лихва върху главницата за дялово разпределение твърди, че няма уговорен срок за плащане и не е изпратена покана, поради което искът е неоснователен. Оспорва доказателствената стойност на представените от ищеца писмени доказателства.

Третото лице-помагач на страната на ищеца – "Бруната" ООД счита, че при определяне разхода на топлинна енергия в процесния имот са спазени всички относими нормативни изисквания.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено **от фактическа и правна страна** следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ:

Съгласно разпоредбите на чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си. Следователно, тази законова уредба сочи за купувач (страна) по договора за доставка на топлинна енергия собственикът на топлоснабдения имот или лицето, на което е учредено ограничено вещно право на ползване. Именно то е задължено да заплаща продажната цена за доставена и потребена топлинна енергия, респ. то е встъпило в облигационни отношения с ищцовото дружество.

От съвкупния анализ на представените писмени доказателства – договор за продажба на държавен недвижим имот съгласно Наредбата за продажба на жилища от държавния жилищен фонд от 07.02.1969г. /на л. 151/, удостоверение за смърт и наследници на П. Николов М. /на л. 12/, нотариален акт за учредяване на договорна ипотека №44, том VI, дело № 24393/1994г. /на л. 10-11/, справка от информационната система на ОП „Красно село“ за декларации по чл. 14 ЗМДТ /на л. 117-119 /, удостоверение за смърт и наследници на К. П. М. /на л. 122/ и удостоверение за идентичност на имоти /на л. 18/ удостоверение за съпруга и родствени връзки /на л. 15 / се установява, че за частта от процесния период до 21.02.2021г. К. П. М., В. П. Н. и Е. П. Дуновия са били титуляри на правото на собственост върху жилищния имот, за който се претендират съдебно предявените вземания, като всеки от тях е притежавал по 1/3 ид.ч. от същото. След смъртта на К. П. М. на 21.02.2021г. дела му в собствеността върху имота е преминал в патримониума на единствения му наследник по закон П. К. М.. Ето защо, при съвкупната преценка на всички доказателства по делото, за иския период клиенти на топлинна енергия и съответно задължени лица да заплащат стойността на потребената в имота топлинна енергия са именно ответниците по делото в качеството им на собственици на процесния имот.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо

изрично писмено приемане от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона). В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. Съответно според нормата на чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не са релевирани подобни твърдения, нито има данни, някой от ответниците да е упражнил правото си на възражение срещу Общите условия.

Предвид всичко изложено по делото при условията на пълно и главно доказване се установява, че е налице валидно облигационно правоотношение между ищеца "Топлофикация София" ЕАД ответниците в процесния период, като в отношенията между страните за процесния период са приложими Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "Топлофикация София" ЕАД на клиенти в град София.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. За процесния период дяловото разпределение в процесната сграда – етажна собственост се е извършвало от ФДР, в който смисъл са изводите на вещото лице по съдебно-техническата експертиза.

Действащата през процесния период нормативна уредба – чл. 155, ал. 1 ЗЕ, предвижда, че потребителите на топлинна енергия в сграда - етажна собственост заплащат доставената топлинна енергия по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една дванадесета изравнителна вноска, респ. на 10 равни вноски и 2 изравнителни, 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация. Следователно, при определяне стойността на действително потребената през процесния период топлинна енергия следва да бъдат взети предвид резултатите от изравнителните сметки в края на отчетния период, които показват дали фактурираните през този период суми са били завишени или занижени, като отразяват реално доставеното количество енергия след проверка на място на показанията на индивидуалните уреди за измерване.

Количеството на доставената топлинна енергия и начинът на неговото определяне се установява от експертното заключение по съдебно-техническата експертиза, което съдът кредитира като пълно и компетентно изготвено в съответствие със събраните по делото писмени доказателства, включително в съответствие с представените индивидуални сметки за дялово разпределение за имота през процесния период. Установява се, че от отчетеното количество ТЕ са приспаднати технологичните разходи в абонатната станция за сметка на топлопреносното дружество и разликата е разпредЕ. между всички потребители. В имота през процесния период е имало четири монтирани отоплителни тела без

топлоразпределители, поради което изчисленият разход е за максимална мощност съгласно чл. 61 т. 6.5 от Наредбата за топлоснабдяването. В имота се ползва топла вода и има водомер за топла вода, по който се отчита разходът. Според експертизата разпределението на топлинна енергия между потребителите в СЕС е извършено от третото лице-помагач при спазване на чл. 61, ал. 2 Наредбата за топлоснабдяването. Топлинната енергия за отопление на имота се изчислявала на база отопляем обем на имотите. Вещото лице е посочило, че са му представени свидетелства от метрологични проверки на топломера и протоколите за демонтаж и монтаж. Тепломерът е преминал метрологични проверки през 2 годишен период и при проверките не са констатирани отклонения извън допустимите стойности.

Съдът кредитира изцяло СТЕ. Вещото лице е посочило, че при изготвянето на заключението се е запознало с всички необходими документи, и с изравнителни сметки и отчетни формуляри. Експертизата не противоречи на останалите доказателства по делото. Спазен е принципът, залегнал в т. 2 на чл. 13 от Директива 2006/32/ЕО за изготвяне на сметките въз основа на реално енергийно потребление.

Според СТЕ размерът на дължимата сума за топлинна енергия за процесния период е 2807,63 лв. Тази сума е без предишни неплатени и просрочени суми и без начислените лихви и при отчитане на изравнителните сметки.

В действащите към съответните периоди Наредби за топлоснабдяването е предвидено, че рекламации /възражения/ по отчета на показанията на уредите, допълнителен отчет на уредите и рекламации /възражения/ по разпределението на топлинната енергия в изравнителната сметка за предходния отчетен период се извършват в срок до 31 август. След изтичане на този срок не се приемат нови рекламации /възражения/ за преработване на изравнителната сметка. По делото не се твърди и не са ангажират доказателства за подаването на възражения срещу отчетите на ФДР в установения за това срок. Ето защо съдът приема, че ищецът е доставял топлинна енергия на адреса на стойността по изравнителните сметки, както и, че на потребителите е предоставяна услуга дялово разпределение.

От кредитирана ССЧЕ се установява, че за процесния период не са налице плащания. Вещото лице разяснява, че сумите са начислени коректно, като след края на всеки отчетен период е извършено изравняване на прогнозните стойности.

Следва да се разгледа и наведеното от ответника Е. П. Д. в отговора на исковата молба **възражение за изтекла погасителна давност**. Съгласно задължителните разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. "в" ЗЗД, както и лихвите за забава. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на исковата молба на

27.09.2022 г.

Съгласно общите условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия, определени по прогнозна консумация в 45 дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 1 от ОУ), като след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки топлофикационното дружество издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите, определени по прогнозна консумация, и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки (чл. 32, ал. 3 от ОУ). Съгласно чл. 33, ал. 2 от ОУ клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В случая следва да се отчете и, че в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. давностният срок е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето /обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г. /. Ето защо, погасено по давност се явяват вземането м. 05.2019 г., тъй като същото е станало изискуемо на 15.07.2019 г. и при отчитане на периода от два месеца и 7 дни, по време на който давност не тече съгласно ЗМДВИП, то давността за него не е изтекла. Вземането за м. 06.2019 г. е станало изискуемо, считано от 15.08.2019 г. При отчитането обаче на спирането на срока по ЗМДВИП, то същото не е погасено по давност, тъй като срокът на погасителната давност изтича м. 09. 2022 г. и е спрял с подаването на исковата молба

На основание чл. 162 ГПК съдът изчисли, че при отчитане на изравнението с общата фактура, вземането за м. 05.2019г. е в размер на 140,43 лв. От тази сума отговорността на възразилия за давност ответник Е. Д. спрямо дела ѝ в съсобствеността е 46,81 лв.

Ето защо претенцията за топлинна енергия спрямо ответниците В. П. Н. и П. К. М. е изцяло основателна и частично основателна до размера от 889,12 лв. и за периода от м. 06. 2019 г. – м. 04. 2021 г. спрямо ответника Е. П. Д., до който размер искът следва да се уважи, а за разликата до пълния предявен размер от 935,93 лв. и за м. 05. 2019 г.– отхвърлен.

По отношение на претенцията за услуга дялово разпределение:

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Съгласно чл. 36, ал. 1 и 2 от Общите условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди клиентите заплащат цена за услугата дялово разпределение, извършвана от избран от тях търговец, като стойността ѝ се формира от: 1 цена за обслужване на партидата на клиента, включваща изготвяне на изравнителна сметка; 2 цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на клиента и 3 за отчитане на уредите за дялово

разпределение, извън обявените от търговеца дати се заплаща допълнителна цена по ценоразпис, определен от продавача. Съобразно разпоредбите на чл. 22, ал. 2 и чл. 36 от ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването – стойността на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда - етажна собственост се заплаща от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение.

Размерът на дължимата такса дялово разпределение се установява от представените по ищеца документи, както и от ССЧЕ, а именно – 30,52 лв. за периода м.08.2019 г. – м.04.2021 г. Давността за тези задължения започва да тече от датата на възникването им /арг. чл. 114, ал. 2 ЗЗД/, поради което вземането за м. 08.2019г. е погасено по давност към датата на предявяване на иска. Ето защо искът за цената на услугата по дялово разпределение спрямо ответниците В. П. Н. и П. К. М. ще се уважи изцяло, а спрямо Е. П. Д. – до сумата от 9,71 лв., като се отхвърля за разликата до пълния предявен размер от 10,17 лв.

Върху главницата се дължи и законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 27.09.2022 г. до окончателното изплащане.

По исковете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на иска за законна лихва предпоставя наличие на главен дълг и забава в погасяването му.

Съгласно чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В чл. 84, ал. 1 ЗЗД е предвидено, че когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му, а според ал. 2, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора.

На основание чл. 119 ЗЗД вземането за лихва върху погасената по давност главница се погасява. Поради това ответникът Е. Д. не дължи обезщетение за забава в плащането на главницата за потребена енергия за периода, погасен по давност. По реда на чл. 162 ГПК с използване на електронен калкулатор съдът определи обезщетението за забава върху сумата от 889,12 лв. за периода от 15.09.2020 г. до 08.09.2022 г. в размер на 178,80 лв. Съобразно диспозитивното начало този иск за сумата от 138,06 лв. се уважава изцяло.

Що се отнася до цената за услугата дялово разпределение, липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исковата молба, поради което акцесорната претенция в размер на 6,32 лв. за периода 01.10.2019 г. – 08.09.2022 г. се явява изцяло неоснователна.

По разноските:

При този изход на спора – частична основателност на предявените искове, право на разноски има всяка от страните съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част от иска.

Ищецът доказва, че е направил разноски в размер на 1330,35 лв., съгласно

представения списък по чл. 80 ГПК /на л. 159 от делото/. От тях по съразмерност на ищеца се дължат за разноси в размер на 1308,66 лв., които ще се възложат в тежест на ответниците.

Никой от ответниците не е представил доказателства за сторени разноси, поради което такива не им се присъждат.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Е. П. Д. с ЕГН ***** с адрес, да заплати на **"ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ" ЕАД, ЕИК 831609046**, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. "Ястребец" № 23Б, на основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, следните суми: сумата от **889,12 лв.**, главница – представляваща стойността на доставена топлинна енергия за имот, находящ се в гр. София, на адрес аб. № 263532 за периода 01.06.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.09.2022 г. до окончателното погасяване, както и сумата от **138,06 лева** – обезщетение за забава върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 08.09.2022 г. и **9,71 лева** за цена на извършената услуга по дялово разпределение за периода от 01.09.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.09.2022 г. до окончателното погасяване, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата за топлинна енергия за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 935,93 лв. и за периода от 01.05.2019 г. до 31.05.2019 г. вкл., както и **ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата за дялово разпределение за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 10,17 лв. и за периода от 01.08.2019 г. до 31.08.2019 г. вкл., и **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху тази главница, начислена за периода от 01.10.2019г. до 08.09.2022г. в размер на 2,11 лева.

ОСЪЖДА В. П. Н. с ЕГН ***** с адрес, да заплати на **"ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ" ЕАД, ЕИК 831609046**, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. "Ястребец" № 23Б, на основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, следните суми: сумата от **935,93 лв.**, главница – представляваща стойността на доставена топлинна енергия за имот, находящ се в гр. София, на адрес аб. № 263532 за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.09.2022 г. до окончателното погасяване, както и сумата от **138,06 лева** – обезщетение за забава върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 08.09.2022 г. и **10,17 лева** за цена на извършената услуга по дялово разпределение за периода от 01.08.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.09.2022 г. до окончателното погасяване, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, начислена за периода от 01.10.2019г. до 08.09.2022г. в размер на 2,11 лева.

ОСЪЖДА П. К. М. с ЕГН ***** с адрес, да заплати на **"ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ" ЕАД, ЕИК 831609046**, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. "Ястребец" № 23Б, на основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, следните суми: сумата от **935,93 лв.**, главница – представляваща стойността на доставена топлинна енергия за имот, находящ се в гр. София, на адрес аб. № 263532 за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда –

27.09.2022 г. до окончателното погасяване, както и сумата от **138,06 лева** – обезщетение за забава върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 08.09.2022 г. и **10,17 лева** за цена на извършената услуга по дялово разпределение за периода от 01.08.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 27.09.2022 г. г. до окончателното погасяване, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, начислена за периода от 01.10.2019г. до 08.09.2022г. в размер на **2,11 лева**.

ОСЪЖДА Е. П. Д. с ЕГН ***** с адрес да заплати на **"ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ"** ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. "Ястребец" 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, разноси по съразмерност за производството пред СРС в размер на **402,12 лева**.

ОСЪЖДА В. П. Н. с ЕГН ***** с адрес, да заплати на **"ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ"** ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. "Ястребец" 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, разноси по съразмерност за производството пред СРС в размер на **453,27 лева**.

ОСЪЖДА П. К. М. с ЕГН ***** с адрес, да заплати на **"ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ"** ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. "Ястребец" 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, разноси по съразмерност за производството пред СРС в размер на **453,27 лева**.

Решението е постановено при участието на „Бруната“ ООД като трето лице-помагач на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Банкова сметка на „Топлофикация София“ ЕАД, по която могат да бъдат внесени дължимите суми: IBAN BG48SOMB91301011253302.

Съдия при Софийски районен съд: _____